

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 februari 2023
(OR. en)

Interinstitutionella ärenden:
2016/0062 (NLE)
2016/0063 (NLE)

5523/1/23
REV 1

LIMITE

JAI 63
FREMP 10
EDUC 26
MIGR 30
SOC 40
ASILE 11
ANTIDISCRIM 10
COCON 7
COHOM 17
COPEN 19
DROIPEN 12

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS BESLUT om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement

RÅDETS BESLUT (EU) 2023/...

av den ...

**om ingående på Europeiska unionens vägnar
av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld
mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör
straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.2, 84 och 78.2 jämförda med artikel 218.6 andra stycket a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande¹, och

¹ ... [Vänligen inför EUT-hänvisning] eller [Godkännande av [datum] (ännu inte offentliggjort i EUT).]

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) är det första internationella instrument som syftar till att avskaffa våldet mot kvinnor och flickor under 18 år, vilket är en grundorsak till en kvarstående ojämlikhet mellan kvinnor och män, genom att inrätta ett omfattande system av rättsliga och politiska åtgärder för att förebygga våld mot kvinnor och skydda och hjälpa offer för sådant våld. Konventionen trädde i kraft den 1 april 2014. I enlighet med artikel 75 i konventionen kan unionen bli part i konventionen.
- (2) I överensstämmelse med rådets beslut (EU) 2017/865¹ och (EU) 2017/866² undertecknades konventionen den 13 juni 2017 på unionens vägnar vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete samt asyl och non-refoulement, med förbehåll för att den skulle ingås senare.

¹ Rådets beslut (EU) 2017/865 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser frågor som rör straffrättsligt samarbete (EUT L 131, 20.5.2017, s. 11).

² Rådets beslut (EU) 2017/866 av den 11 maj 2017 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet vad avser asyl och non-refoulement (EUT L 131, 20.5.2017, s. 13).

- (3) Konventionen skapar en övergripande och mångfasetterad rättslig ram för att skydda kvinnor mot alla former av våld. Den syftar till att förebygga, lagföra och avskaffa våld mot kvinnor och flickor samt våld i hemmet. Den inbegriper en lång rad åtgärder, allt från datainsamling och medvetandehöjande åtgärder till rättsliga åtgärder för att kriminalisera olika former av våld mot kvinnor. Konventionen innefattar åtgärder till skydd för brottsoffer och stödtjänster och behandlar könsrelaterat våld i samband med asyl och migration. Genom konventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna verkligen genomför dess bestämmelser.
- (4) Ingåendet av konventionen på unionens vägnar kommer att bidra till uppnåendet av jämställdhet mellan kvinnor och män på alla områden, vilket är ett centralt mål och ett värde som unionen ska förverkliga i all sin verksamhet, i enlighet med artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Våld mot kvinnor är inte bara ett brott, utan även en kränkning av deras mänskliga rättigheter och en extrem form av diskriminering, som har sina rötter i bristande jämställdhet och bidrar till att upprätthålla och stärka den. Genom att åta sig att tillämpa konventionen bekräftar unionen sitt engagemang i kampen mot våld mot kvinnor inom sitt territorium och globalt, samt stärker sina nuvarande politiska insatser och det omfattande befintliga rättsliga ramverket på straffprocesslagstiftningens område som är av särskild betydelse för kvinnor och flickor.

- (5) Konventionen omfattar frågor som faller inom unionens exklusiva befogenhet och andra frågor som faller inom medlemsstaternas befogenhet.
- (6) Unionen bör ansluta sig till konventionen enbart när det gäller de frågor som faller inom unionens exklusiva befogenhet, nämligen i den utsträckning de relevanta bestämmelserna i konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. I nuläget gäller detta särskilt vissa bestämmelser i konventionen som rör straffrättsligt samarbete och de bestämmelser i konventionen som rör asyl och non-refoulement. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet i den utsträckning konventionen inte påverkar gemensamma regler eller ändrar deras räckvidd. Unionens anslutning till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet påverkar inte medlemsstaternas behörighet när det gäller ratificeringen av konventionen med avseende på frågor som faller inom deras nationella befogenheter.
- (7) Vid genomförandet av konventionen kommer unionen att ansvara för genomförandet av de bestämmelser i konventionen som faller inom dess exklusiva befogenhet, medan de medlemsstater som har ratificerat konventionen ensamma kommer att ansvara för genomförandet av de bestämmelser i konventionen som faller inom deras nationella befogenheter.

- (8) De rättsliga grunder som anges i detta beslut utgör i nuläget en relevant indikation på omfattningen av unionens befogenheter när det gäller konventionen och på fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna.
- (9) Detta beslut avser bestämmelserna i konventionen om straffrättsligt samarbete och asyl och non-refoulement enbart i den utsträckning dessa bestämmelser kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. Det avser inte unionens institutioner eller offentliga förvaltning, vilka behandlas i ett separat rådsbeslut, som kommer att antas parallellt med det här beslutet.
- (10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

- (12) En uppförandekod med de interna arrangemangen för utövandet av unionens och medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt konventionen (*uppförandekoden*) har utarbetats mellan rådet, de medlemsstater som är parter i konventionen och kommissionen. Dessa arrangemang rör bland annat kommissionens roll som samordningsorgan i den mening som avses i artikel 10 i konventionen med avseende på frågor som faller inom unionens exklusiva befogenhet, utan att det påverkar medlemsstaternas respektive befogenheter och unionsinstitutionernas självständighet i frågor som rör deras respektive verksamhet, övervakningsmekanismen, inbegripet rapporteringen till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Grevio), unionens deltagande i möten i de organ som inrättas genom konventionen, särskilt den partskommitté som avses i artikel 67 i konventionen, fastställandet av unionens ståndpunkter, gemensamma ståndpunkter eller samordnade ståndpunkter för sådana möten samt det nära samarbetet vid sådana möten, särskilt när det gäller arrangemang för yttranden och omröstningar. Uppförandekoden är därför avsedd som ett praktiskt och internt verktyg som ska göra det möjligt för unionen och dess medlemsstater att åstadkomma en enhetlig, övergripande och enad extern representation i förhållande till konventionen.
- (13) Konventionen bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) godkänns härmed på unionens vägnar^{1*} vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete samt asyl och non-refoulement, i den utsträckning de faller inom unionens exklusiva befogenhet.
2. Unionens anslutning till konventionen ska inte påverka medlemsstaternas behörighet när det gäller ratificeringen av konventionen med avseende på frågor som faller inom deras nationella befogenheter.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar deponera de godkännandeinstrument som anges i artikel 75.2 och 75.4 i konventionen.

¹ Texten till konventionen offentliggörs i ... [inför EUT-hänvisning].
^{*} Delegationer/EUT: se dokument ST 14868/16 ADD 1 för bulgariska, danska, engelska, estländska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, samt dokument SN 1175/23 för iriska.

Artikel 3

Kommissionen ska fungera som unionens samordningsorgan i enlighet med artikel 10 i konventionen och fullgöra rapporteringsskyldigheterna enligt kapitel IX med avseende på frågor i konventionen som faller inom unionens exklusiva befogenheter, utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter och unionsinstitutionernas självständighet i frågor som rör deras respektive verksamhet.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den ...

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
